

CS—73/06

ORIYA LANGUAGE

Time Allowed—Three Hours

Maximum Marks—300

Candidates should attempt ALL questions. Marks carried
by each question are indicated against the question.

Answers must be written in **Oriya**.

୧. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରାୟ ଏକ ହଜାର
ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖ :- 100
- (କ) ଆମ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତମ୍ଭର ସ୍ୱରୂପ ।
(ଖ) ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ।
(ଗ) ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।
(ଘ) ବୃତ୍ତିଗତ ଶିକ୍ଷାର ଆଡ଼ଙ୍କ ।
(ଙ) ଜଗତୀକରଣ ଓ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ।
୨. ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚଗୋଟି ବିଶିଷ୍ଟ ପଦଯୋଗର ଅର୍ଥ ଲେଖି
ତାହାକୁ ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର :- 10

ଲଙ୍କାରେ ହରି ଶବଦ, ଜପାମାଳି, ଦୁଙ୍କାପିଟା, ତେଜା ମୁଣ୍ଡରେ
ଠେଙ୍ଗା, ଚିହ୍ନା ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଭାଲୁ ଧରାଇବା, ଆକାଶ କଇଁଆ ।

୩. ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଶେଷୋକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକରୁ ଯେ କୌଣସି ଦୁଇଟିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା

ଏକଶହ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖ :-

10×2=20

(କ) ଝିମିଟି ଖେଳରୁ ମହାଭାରତ

(ଖ) ଚିରିଲା ବୁଦ୍ଧିରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଖଣ୍ଡିଆ

(ଗ) ଚିନି ତୁଣ୍ଡରେ ଛେଳି କୁକୁର

(ଘ) ହାତୀ ଗଳିଯାଏ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ନ ପଶେ

୪. ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚଗୋଟି ବହୁପଦକୁ ଏକପଦରେ
ପ୍ରକାଶ କରି ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର :-

10

ବାଳକମାନଙ୍କଠାରୁ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପିଇବାର ଇଚ୍ଛା,
ଅଧିକାର ନାହିଁ ଯହିଁରେ, ଇଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ବୃତ୍ତରେ
ଯାହାର, ପାଦରେ ପିଏ ଯେ, ସହଜରେ ଯାହା ଲଭ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୫. ପ୍ରାୟ ସମୋଜାରିତ ନିମ୍ନ ଶବ୍ଦଯୋଡ଼ି ମାନଙ୍କରୁ ପାଞ୍ଚ ଯୋଡ଼ା
ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଲେଖି ତାହାକୁ ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର :- 10

ବୁଡ଼ା - ବୁଡ଼ା, କୁଟ - କୁଟ, ସ୍ରବଣ - ଶ୍ରବଣ, ପ୍ରସ୍ତ - ପ୍ରସ୍ତ,

ପୀତ - ପିତ୍ତ; ଅସୀ - ଅଶୀ, ଉପାଦାନ - ଉପାଧାନ,

କାଲ - କାଲ ।

୬. ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚଟିର ଶୁଦ୍ଧରୂପ ଲେଖି ବାକ୍ୟ ଗଠନ କର :-

10

ସାହାଯ୍ୟ, ମୁର୍ଖୀ, ଗଣେଷ, ଉତ୍କର୍ଷତା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା, ବାକ୍ଦେବୀ,
ଦିବାରାତ୍ରୀ, ଶୃତି ।

୭. ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚଟିର ବିପରୀତାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ଲେଖି ବାକ୍ୟ
ଗଠନ କର :-

10

କ୍ଷମ, ଦୋଷୀ, ଅଧମ, ଉପାୟ, ଆବିର୍ଭାବ, ଦୁଷ୍ଟ, ନବୀନ,
ସାମ୍ୟ ।

୮. ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚଟି ଶବ୍ଦର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ସମାର୍ଥବୋଧକ
ଶବ୍ଦ ଲେଖି ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର :-

15

ହସ୍ତୀ, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ପୃଥିବୀ ପଦ୍ମ, ମୟୂର, ଶିବ, ପବନ, ମେଘ,
ପକ୍ଷୀ ।

୯. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଯୁଗ୍ମପଦ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଲଗାଇ

ଅର୍ଥଦ୍ୟୋତକ ବାକ୍ୟ ଗଠନ କର ।

15

ବନଶିରି, ଅଗନାଅଗନି, ଗଛମାଛ, ଟଙ୍କେମସେ, ବାରଦ୍ୱାର
ଶୁଣିପିଣ୍ଡା, କୁକୁରମାଙ୍କଡ଼, ଲୁହଲହୁ ।

୧୦. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟିକୁ ପଢ଼ି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର
ଉତ୍ତର ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଲେଖ :-

30

ବେଳେ ବେଳେ ରାସ୍ତା ଘାଟରେ ଗଲା ବେଳେ
ଯୁବକମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ - ଭଲ ଚାକିରିଟିଏ
ପାଇଛି, କାମ କିଛି ନାହିଁ । ଟୁର ଓ ଗାଡ଼ି ଅଛି । ଆଉ ସବୁ
କଥାଟା ଶୁଣି ଖୁସି ଲାଗେ; କିନ୍ତୁ, କାମ କିଛି ନାହିଁ କଥାଟା
ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ । ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଶତ ଶତ ଲୋକ
ନଗ୍ନ, ନିରନ୍ତ୍ର ଓ ବାସହୀନ ହୋଇ ବୃକ୍ଷମୂଳେ କିମ୍ବା ଆକାଶତଳେ
ସାରା ଜୀବନ କଟାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷିତ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ
ଯୁବକର କାମ ନାହିଁ; ପୁଣି କାମ ନାହିଁ ବୋଲି ଏତେ ଆତ୍ମପ୍ରସାଦ !
ତାହେଲେ ବୁଦ୍ଧିବାକୁ ହେବ ଆମ ଜୀବନ ପଦ୍ଧତିରେ କେଉଁଠି
କିଛି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଅଛି । ଯେଉଁ ଦେଶ ଧନସମ୍ପଦର
ସୁଖସମୌଗରେ ଦୋଳି ଖେଳୁଛି, ସେ ଦେଶରେ ଲୋକଙ୍କୁ
ନିଶ୍ୱାସ ମାରିବା ପାଇଁ ବେଳ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଯେଉଁ ଦେଶରେ

ଅନ୍ନଭାଳାରେ ଉଦର ଜଳୁଛି ଓ ଅନ୍ନ ପାଇଁ ପରଦ୍ୱାରରେ ଯେ
ଅଳି କରୁଛି, ସେ ଦେଶରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକର କାମ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁମାନେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ କିଛି ସମୟ ଜୀବନ
କାଟିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଭବ କରିଥିବେ କେତେବେଳେ
କେମିତି ସେଠି ଦେହମୁଣ୍ଡ ଖରାପ ହେଲେ ରୋଗଟା ଯେତେ
କାଟେ ନାହିଁ, ଏକ୍ସଟିଆ ପଡ଼ି ରହିବାଟା ବେଶୀ କାଟେ । କାରଣ
ସେ ଦେଶରେ କାମ ବେଳେ ହସଖେଳ କିମ୍ବା ଗପସପରେ
କେହି ସମୟ କଟାନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ପଡ଼ି ରହିବା ଲୋକକୁ
ସାଙ୍ଗସାଥୀ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆମର ଗପସପ, ହସଖେଳ
ଏତେ ବେଶୀ ଯେ ଜୀବନରେ କିଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ପରି ଜଣା
ପଡ଼େ ନାହିଁ ।

ଆମଦେଶରେ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଦେଶକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କଠୁ
କର୍ମପ୍ରବଣତା ଯେ ଶିଖନ୍ତି ନାହିଁ ତା' ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଯାହା ସେଠି
ଶିଖନ୍ତି ଏଠି ଭିନ୍ନ ପରିବେଶରେ ସେ ସବୁ ପୁଣି ଭୁଲିଯାନ୍ତି ।
ଅନେକ ସମୟରେ ଉତ୍ସାହର ଅଭାବରେ ଅବସନ୍ନ ହୋଇ
ପଡ଼ନ୍ତି । ଉତ୍ସାହର ଅଭାବ ହୁଏତ ଦୁଇଟି କାରଣରୁ । ଗୋଟିଏ
ହେଉଛି, ମଣିଷ ଦେଖେ ଆମର ଏଠି ହାତୀ ଜାଗାରେ ଘୋଡ଼ା

କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଘୋଡ଼ାଟଣା ଗାଡ଼ି ଛେଳି ଟାଣୁଛନ୍ତି । କେହି ସେଇଥିପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉନାହାନ୍ତି, ବରଂ ହାତୀ ଜାଗାରେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଟେକି ଧରିବାକୁ ବହୁତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ତେଣେ ହାତୀ କାମ ନପାଇ ଅବସନ୍ନ, ଏଣେ ଘୋଡ଼ା କାମ କରିନପାରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନାଚ ମାରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଏ ପ୍ରକାର ପରିସ୍ଥିତି ଯୁବଶକ୍ତିକୁ କେବଳ ହତୋତ୍ସାହ କରିଦିଏ ନାହିଁ, ପଛ ମଧ୍ୟ କରିଦିଏ । ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦିନ ଗୁଣ ଚିହ୍ନା ହେବ, ହାତୀ କାମ ହାତୀକୁ ଓ ଘୋଡ଼ା କାମ ଘୋଡ଼ାକୁ ମିଳିବ, ସେଇଦିନ ସବୁ ଦୁର୍ନୀତି ଛାଏଁ ଛାଏଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏତେ ଅଭିଭୂତ ହେବେ ଯେ ଅନ୍ୟ କଥା ଭାବିବାକୁ ବେଳ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

(କ) 'କାମ କିଛି ନାହିଁ' କଥାଟା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ କାହିଁକି?

(ଖ) ପାଖାତ୍ୟ ଦେଶରେ ଦେହମୁଣ୍ଡ ସାମାନ୍ୟ ଖରାପ ହେଲେ ରୋଗୀଟିଏ ଏକୃତିଆ ପଡ଼ି ରହିବାକୁ ଭଲ ପାଏ ନାହିଁ କାହିଁକି ?

(ଗ) ପାଖାତ୍ୟ ଦେଶରୁ କର୍ମ ପ୍ରବଣତା ଶିକ୍ଷା କରି ସୁଦ୍ଧା ଆମ ଦେଶରେ ଯୁବଶକ୍ତିକୁ କାହିଁକି ଉତ୍ସାହ ମିଳେ ନାହିଁ ?

(ଘ) କେଉଁ ଦିନ କିପରି ଏ ଦେଶରୁ ବହୁ ଦୁର୍ନୀତି ଆସେ ଆସେ

ଲୋପ ପାଇଯିବା କଥା ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ?

(ଙ) ହାତୀ ଓ ଘୋଡ଼ାର ଅର୍ଥ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କାହାକୁ ବୁଝାଏ?

୧୧. ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କର :-

30

The Mahanadi is pre-eminently the river of Orissa. Few passers-by are aware that this river discharges the greatest volume of water of any in the country during the monsoon. Her delta stretches for 200 km. Out of favour with the pundits for the Buddhist associations that surround her, the great river, after her tortuous course east of the Maikala plateau through the most minerally rich tracts of India, remains without a temple to her credit. The betrayal of one of the nation's prime rivers which unwinds to a length of 900 km ought to caution those who equate orthodox Hindu concerns with the reality that is India.

Her magnificently tangled course through the Eastern Ghats is preceded by the impressive Hirakud dam. As with the Suvarnarekha, a sister stream from the Jharkhand area, these tribal river banks are amongst the most scenically ravishing in India. Today they are threatened by mineral extraction by the most rapacious

means and these opencast mines have sullied the natural beauty of the river banks.

୧୨. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟିର ସାରାଂଶ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶହ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖା । ଏହା ଯଥା ସମ୍ଭବ ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଲେଖା ଶେଷରେ ଏଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ହେବ ।

40

ଜ୍ଞାନ, କର୍ମ ଓ ବିଚାର ବିନା ଲୁହାର ମଣିଷ ଇଚ୍ଛାତ ମଣିଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଚାର ଅଭାବରେ ମଣିଷ ବଡ଼ ଅବାଗିଆ ଧରେ । ଆମର ଜାତୀୟ ତଥା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ବିଚାରର ଅଭାବ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଏ ଦେଶରେ ଯିଏ କଲମ ଧରେ ସେ ମନେକରେ ଜଣେ ବଡ଼ ସାହିତ୍ୟିକର ସମ୍ମାନ ତାର ପ୍ରାପ୍ୟ । ଯିଏ ରାଜନୀତିରେ ପଶେ ସେ ଧରିନିଏ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାବେ । ଅନ୍ତତଃ ମନ୍ତ୍ରୀଟିଏ ତାଙ୍କୁ ନକରିବା ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ । ଏ ଦୁଇଟି ଆଧୁନିକ ଉଦାହରଣ । ସୁଦୂର ଅତୀତରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପୁରା ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଇହଲୀଳା ସମ୍ବରଣ ପରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବା ପରି ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିକଶିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ତେଣୁ ମୁକ୍ତି ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାର

ମିଳନ ଚିନ୍ତା, ଉତ୍ତମ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ କାମ ସବୁ ବୃଥା । କଳା, ସାହିତ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ, ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧି ବିଚାର ଇତ୍ୟାଦି କି ତୁଚ୍ଛ ମୁକ୍ତି ଆଗରେ ! ଆଉ କୁଆଡ଼େ ନଚାହିଁ, ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ମୁଁ ଚାଲିବି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଲୀନ ହେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ । ଗୋଟିଏ ଜାତିର ସାଧରଣ ଲୋକସବୁ ଯଦି ଏହିପରି କଥା ଘୋଷି ହେଉଥାନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ଧର୍ମ କୁହାଯାଏ, ତେବେ ସେ ଧର୍ମ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଦୂର ହେବ ସେତେ ମଙ୍ଗଳ । ଏହି ଯୋଗୁ ଅରାଜକତା ଆସୁ ପଛେ, ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ଭିତରୁ ନୁଆଁ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରି ଜାତି ଉଠିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ଏହି ରୂପରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ ଉନ୍ନତି ଅସମ୍ଭବ ।

ବିବେକାନନ୍ଦ ରୋକ୍‌ଠୋକ୍ ଭାଷାରେ ବାରମ୍ବାର କହିଲେ, ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ତାମସିକତା ଘୋଟିଛି । ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଲେ - ତେଜ ପ୍ରକାଶ କର, ପୌରୁଷ ଦେଖାଅ, ଖାଇପିଇ ମଣିଷ ପରି ଦିଶ, ଆଗ କିଛି ବିଳାସ କଲ ! ମୁକ୍ତିଫୁଳ୍ଲି କଥାରେ ତପମାନଙ୍କରେ ମୁଣ୍ଡ ପୁରାଇବା ଅନାବଶ୍ୟକ । କାରଣ ତାମସିକତାରୁ ଉଠି ପ୍ରଥମେ ରାଜସିକ ସ୍ତରକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନରେ ପ୍ରହେଳିକା ଘଟିପାରେ । ଏପରି ଘଟଣା

କୋଟିକରେ ଗୋଟିଏ ଘଟିବା ସମ୍ଭବ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ ଜାତି
କିପରି ତାମସିକତାରୁ ଡେଇଁ ସାହିକ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ ?
ତାମସିକତାକୁ ଦେଖି ନପାରିବା ବୋଧହୁଏ ତାମସିକତାକୁ
ହଟାଇବାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ।

ଆଜି ଭାରତବର୍ଷର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ? ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତି
ସତେ କି ତାଳ ଦେଇ ତଳକୁ ଖସି ଚାଲିଛନ୍ତି । ବଡ଼ ବଡ଼
ନେତା, ଅଫିସର, ଧନୀ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ହାତମୁଠାରେ ରଖିଥିବା
ଭଣ୍ଡଗୁରୁ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଚିକଟ୍ ବିକୃତିବା ବାବାମାନେ
ହୋଇଛନ୍ତି ଧର୍ମର ରକ୍ଷକ । ଶସ୍ତ୍ରା ଅଶ୍ଳିଳ ସିନେମା ହୋଇଛି
ସଂସ୍କୃତିର ରକ୍ଷକ । ମାନସିକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ସୀମାରେଖା ତଳେ
ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠ ଲୋକେ ବଞ୍ଚିବା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ବଡ଼ ବିପଦ ।
ଅଧିକାରମଣ୍ଡ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଭୟ ଦେଖାଇ କୁକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ
କରିହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତବାସୀ ହୃଦୟରେ ଅସଲ
ଧର୍ମଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଲେ ଏକ ଭୂସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଅନ୍ତା -
ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଏପରି ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର
ନିର୍ବୋଧ ସ୍ୱପ୍ନ ଆମର ଶୀଘ୍ର ଦୂର ହୋଇଯିବା ଉଚିତ । ଭୂସ୍ୱର୍ଗ
କଥା ପଛକୁ ଥାଉ, ଉତ୍କଟ ଲାଞ୍ଜ, ମିଛ, ଚୋରୀ, ନାରୀ ଇତ୍ୟାଦି

ଆଗ କମ୍ ! ମଣିଷମାନେ ଚିକିତ୍ସ ମାର୍ଜିତ, ମର୍ଯ୍ୟାଦାବଦ୍ଧ ଓ
ରୁଚିସଂପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ସାଂସ୍କୃତିକ ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା
ଆଜି ଦେଶ ପକ୍ଷରେ ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଆମର ସନ୍ଦେହ,
ଭାରତ ବର୍ଷର ଦୀର୍ଘ ଇତିହାସ ଭିତରେ ଏକ ସାଂସ୍କୃତିକ ମାନ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଥରୁଟିଏ ମଧ୍ୟ ବିଧିବଦ୍ଧ
ଉଦ୍ୟମ ହୋଇନାହିଁ ।

ଥରେ ବିବେକାନନ୍ଦ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଥିଲେ -
କୀର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଭାବୋଜ୍ଞାସ
ହୁଏ । ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ସେମାନେ ରସାତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ନ୍ତି ।

ପ୍ରସ୍ତୁତି ଅଭାବରେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ଭାବ ବା ଉଚ୍ଚ ଚିନ୍ତାକୁ
ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ରଖିହୁଏ ନାହିଁ । ବିଚାର ଓ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ନିୟମିତ
ଘଷାମଜା ହେଉଥିବା ଚିତ୍ତ ଭୂମିରେ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ଭାବ, ଉଚ୍ଚ
ଚିନ୍ତା ବିଶ୍ରାମ କରିପାରେ । ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଅନେକ ମହାପୁରୁଷ
ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଏ ଜାତି
ହାବେଳି ପରି ଉଠିଛି ଆଉ ସେମିତି ଖସିଛି । ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପାଖରେ
ଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁହାର ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଆସିଯାଏ । ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଦୂରେଇ
ଗଲେ ତାହା ପୁଣି ସାଧାରଣ ଲୁହା । କିନ୍ତୁ ଇସ୍ତାତ ତୁମ୍ଭଙ୍କ

ପାଖରେ ରହିଲେ ତାଠାରେ କିଛି ସ୍ଥାୟୀ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।
ଜ୍ଞାନ, କର୍ମ ଓ ବିଚାର ବିନା ଲୁହାର ମଣିଷ ଇସ୍ଫାତ ମଣିଷ
ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଜାତିର ବିଚାର ଦୁର୍ବଳ ଥିବ,
ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ନଥିବ; ପ୍ରାଣ, ହୃଦୟ ମସ୍ତିଷ୍କ ସଂଜ୍ଞାତି
ଯାଉଥିବ; ତଥାପି ଜାତିର ଧର୍ମଭାବ ବଢ଼ିପାରିବ - ଏପରି
ଆଶା ନକରିବା ଚରମ ନିର୍ବୋଧତା । ବରଂ ବିଚାର ମରିଗଲେ,
ଜ୍ଞାନଦୀପ ସବୁ ନଜଲିଲେ ଧର୍ମ ଭିତରକୁ ନାନା ଆବର୍ଜନା
ପଶି ଆସେ । ଭାରତ ବର୍ଷରେ ହଜାରେ ବର୍ଷ ଧରି ଏହିକଥା
ଘଟିଆସିଛି ।